

LOV 1918-05-31 nr 04: Lov om avslutning av avtaler, om fuldmagt og om ugyldige viljeserklæringer [avtaleloven].

DATO: LOV-1918-05-31-4
DEPARTEMENT: JD (Justis- og beredskapsdepartementet)
PUBLISERT: ISBN 82-504-1034-3
SIST-ENDRET: LOV-2003-09-05-92 fra 2004-01-01
ENDRER:
SYS-KODE: C06 Kontraktsforhold.
NÆRINGSKODE: *
KORTTITTEL: Avtaleloven – avtl.

INNHold

Lov om avslutning av avtaler, om fuldmagt og om ugyldige viljeserklæringer [avtaleloven].

1ste kapitel. Om avslutning av avtaler.

§ 1. Reglerne i dette kapitel kommer til anvendelse, hvis ikke andet følger av retshandelen eller av ...

§ 2. Har den, som har tilbudt at slutte en avtale, forlangt svar inden en viss frist (akseptfrist), maa svar, som antar ...

§ 3. Har tilbyderen ikke fastsat nogen akseptfrist, maa aksepten, hvis tilbudet er gjort i brev eller telegram, være kommet ...

§ 4. Kommer aksepten for sent frem, ansees den for nyt tilbud.

§ 5. BliR tilbudet avslaat, ophører det at være bindende for tilbyderen, selv om akseptfristen ikke er ute.

§ 6. Fremtræder svaret som aksept, men stemmer det ikke med tilbudet, ansees det for avslag i forening med ...

§ 7. Kaldes tilbud eller svar paa tilbud tilbake, er tilbakekaldelsen virksom, hvis den kommer frem til den anden part før ...

§ 8. Selv om tilbyderen har erklært, at han vil anse den anden parts taushet for aksept, eller det forøvrig fremgaar av ...

§ 9. Har nogen i en henvendelse, som ellers vilde bli at betragte som tilbud, sat ind ordene « uten forbindtlighet », ...

2det kapitel. Om fuldmagt. ¹

§ 10. Foretar fuldmægtigen en retshandel i fuldmagtgiverens navn og indenfor fuldmagtens grænse, stifter retshandelen ret ...

§ 11. Har fuldmægtigen handlet i strid med forskrifter, som fuldmagtgiveren har git ham, og förstod tredjemand det eller ...

§ 12. Vil fuldmagtgiveren tilbakekalde en fuldmagt, som er omhandlet i §§ 13-16, har han, selv om han har ...

§ 13. Har fuldmagtgiveren bragt fuldmagten til tredjemands kundskap gjennom en særskilt erklæring til ham, er den kaldt ...

§ 14. Har fuldmagtgiveren kundgjort fuldmagten gjennom bladene eller paa anden maate, kaldes den tilbake ved en ...

§ 15. Fuldmagt som omhandlet i § 10, 2det led, tilbakekaldes ved, at fuldmægtigen fjernes fra stillingen.

§ 16. Har fuldmagtsgiveren git fuldmægtigen skriftlig fuldmagt, kaldes den tilbake ved, at den paa ...

§ 17. Gjør fuldmagtsgiveren det sandsynlig, at det ikke er mulig at kalde en skriftlig fuldmagt tilbake paa den maate, som ...

§ 18. Er fuldmagten bare meddelt gjennom en erklæring fra fuldmagtsgiveren til fuldmægtigen, er den kaldt ...

§ 19. Er fuldmagten kaldt tilbake eller erklært magtesløs, men har fuldmagtsgiveren særlig grund til at tro, at ...

§ 20. Er fuldmagten ikke kaldt tilbake eller erklært magtesløs, men har fuldmagtsgiveren forbudt fuldmægtigen at bruke ...

§ 21. Dør fuldmagtsgiveren, gjælder fuldmagten allikevel, forsaavidt ikke særlige grunde viser, at den skal ...

§ 22. Blir fuldmagtsgiveren gjort umyndig, faar en retshandel, som fuldmægtigen derefter foretar, ikke anden ...

§ 23. Kommer fullmaktsgiveren under konkurs, blir en rettshandel, som fullmægtigen deretter foretar, ikke ...

§ 24. Selv om fullmaktsgiveren er gjort umyndig eller hans bo som dødsbo² eller konkursbo³ ...

§ 25. Den, som optræder som fuldmægtig for en anden, indestaar for, at han har fornøden fuldmagt. Godtgjør han ikke, at ...

§ 26. Det, som i dette kapitel er bestemt om fuldmagt til at foreta retshandler, faar tilsvarende anvendelse ...

§ 27. Om tilbakekaldelse av prokura, som er anmeldt til Foretaksregisteret gjelder lov om ...

3dje kapitel. Om ugyldige viljeserklæringer.

§ 28. Er en viljeserklæring retsstridig fremtvunget ved vold mot person eller ved trusler, som fremkalder ...

§ 29. Er en viljeserklæring retsstridig fremkaldt ved anden tvang end den, som er nævnt i § 28, binder den ...

§ 30. Er en viljeserklæring fremkaldt ved svik fra den anden part, binder den ikke den som har avgitt den.² ...

§ 31. Har nogen utnyttet en andens nødstilstand, letsind, forstandssvakhet, uerfarenhet eller det ...

§ 32. Den, der har avgitt en viljeserklæring, som ved feilskrift eller anden lignende feiltagelse fra hans ...

§ 33. Selv om en viljeserklæring ellers maatte ansees for gyldig, binder den ikke den, som har avgitt den, ...

§ 34. Er en skriftlig viljeserklæring avgitt paa skrømt, og har mottageren overdrat ret efter den til en tredjemand, som ...

§ 35. Er kvittering for et pengebeløp frakommet fordringshaveren uten hans vilje, blir skyldneren allikevel fri, hvis han ...

§ 36. En avtale kan helt eller delvis settes til side eller endres for så vidt det ville virke urimelig ...

§ 37. For vilkår som ikke er individuelt forhandlet, og som inngår i en avtale mellom en forbruker og en ...

§ 38. Har nogen gaat ind paa, at han av konkurransehensyn ikke skal ta plads i eller drive forretning eller ...

4de kapitel. Slutningsbestemmelser.

§ 39. Naar efter denne lov en viljeserklærings forbindende kraft er betinget av, at den anden part ikke ...

§ 40. Naar nogen, som efter denne lov² skal «gi meddelelse», har indlevert meddelelsen ...

§ 41. Denne lov gjælder bare paa formuerettens omraade.

Lov om avslutning av avtaler, om fullmakt og om ugyldige viljeserklæringer [avtaleloven].

1ste kapitel. Om avslutning av avtaler.

§ 1. ¹ Reglerne i dette kapitel kommer til anvendelse, hvis ikke andet følger av retshandelen eller av handelsbruk eller anden sedvane.

¹ Jf. lover 21 des 2000 nr. 105 , 25 mai 2012 nr. 27 .

§ 2. Har den, som har tilbudt at slutte en avtale, forlangt svar inden en viss frist (akseptfrist), maa svar, som antar tilbudet (aksept), være kommet frem til ham, før fristen er ute. ¹

Er tilbudet gjort i brev, regnes fristen fra den dag, brevet er datert. Er tilbudet gjort i telegram, regnes fristen fra det øieblik, det er indlevert til avsendelsesstedets telegrafstation.

¹ Jf. § 4.

§ 3. Har tilbydereren ikke fastsat nogen akseptfrist, maa aksepten, hvis tilbudet er gjort i brev eller telegram, være kommet frem til ham inden utløpet av den tid, som han, da han avgav tilbudet, maatte regne paa skulde gaa med. Tiden beregnes, hvis ikke andet fremgaar av forholdet, under forutsætning av, at tilbudet kommer frem uten forsinkelse, at den anden part skal ha rimelig tid til at overveie, før han svarer, og at svaret ikke blir forsinket underveis. ¹ Er tilbudet gjort i telegram, ² skal aksepten telegraferes, hvis den ikke paa anden maate kommer likesaa tidlig frem.

Er tilbudet gjort muntlig og akseptfrist ikke indrømmet, maa det straks aksepteres.

¹ Jf. § 4.

² Jf. § 2.

§ 4. Kommer aksepten for sent frem, ansees den for nyt tilbud.

Dette gjelder dog ikke, hvis avsenderen av aksepten gaar ut fra, at den er kommet frem i rette tid, og tilbydereren maa forstaa dette. I saa fald skal han, hvis han ikke vil godta aksepten, uten ugrundet opphold gi den anden part meddelelse ¹ om det. Ellers ansees avtale for sluttet.

¹ Se § 40.

§ 5. Blir tilbudet avslaat, opphører det at være bindende for tilbydereren, selv om akseptfristen ¹ ikke er ute.

1 Se § 2 og § 3.

§ 6. ¹ Fremtræder svaret som aksept, men stemmer det ikke med tilbudet, ansees det for avslag i forening med nyt tilbud.

Dette gjælder dog ikke, hvis avsenderen av aksepten gaar ut fra, at den stemmer med tilbudet, og tilbyderen maa forstaa dette. I saa fald skal han, hvis han ikke vil godta aksepten, uten ugrundet ophold gi den anden part meddelelse ² om det. Ellers ansees avtale for sluttet med det indhold, aksepten har.

1 Jf. § 32 og lov 19 juni 1992 nr. 56 § 22 .

2 Se § 40.

§ 7. Kaldes tilbud eller svar paa tilbud tilbake, er tilbakekaldelsen virksom, hvis den kommer frem til den anden part før eller samtidig med, at tilbudet eller svaret kommer til hans kundskap. ¹

1 Jf. § 39 annet punktum.

§ 8. Selv om tilbyderen har erklært, at han vil anse den anden parts taushet for aksept, eller det forøvrig fremgaar av forholdet, at han ikke venter uttrykkelig svar, pligter allikevel den anden part paa forespørsel at gi svar, hvis han vil akseptere tilbudet. Gjør han ikke det, er tilbyderen fri.

§ 9. Har nogen i en henvendelse, som ellers vilde bli at betrakte som tilbud, sat ind ordene « uten forbindtligheit », « uten obligo » eller lignende, er henvendelsen ikke et tilbud, men ansees for en opfordring til at gjøre tilbud av det indhold, henvendelsen har. Indløper et saadant tilbud inden rimelig tid fra nogen, som henvendelsen er rettet til, og maa mottageren gaa ut fra, at det er fremkaldt ved henvendelsen, skal han uten ugrundet ophold gi tilbyderen meddelelse, ¹ hvis han ikke vil akseptere tilbudet. Ellers ansees det for akseptert.

1 Se § 40.

2det kapitel. Om fuldmagt. ¹

1 Jf. lov 30 juni 1916 nr. 1 og lover 27 mai 1932 nr. 2 § 18 , 27 mai 1932 nr. 3 § 23 , 21 juni 1985 nr. 80 , 21 juni 1985 nr. 83 § 2-21 , § 2-22 og § 3-13 , asl. kap. 6 , III og asal. kap. 6 , III.

§ 10. Foretar fuldmægtigen en retshandel i fuldmagtsgiverens navn og indenfor fuldmagtens grense, stifter retshandelen ret og pligt umiddelbart for fuldmagtsgiveren.

Indtar nogen ifølge avtale med en anden en stilling, som efter lov eller sedvane medfører beføielse for ham til indenfor visse grænser at handle paa den andens vegne,¹ ansees han at ha fuldmagt til at foreta retshandler, som falder indenfor disse grænser.

1 Jf. § 15 og lover 12 mai 1961 nr. 2 § 7 (2), 21 juni 1985 nr. 83 § 3-13, sjøl. § 104 og § 137, asl. kap. 6 III og asal. kap. 6 III.

§ 11. Har fuldmægtigen handlet i strid med forskrifter, som fuldmagtsgiveren har git ham, og forstod tredjemand det eller burde han forstaat det,¹ blir retshandelen ikke bindende for fuldmagtsgiveren, selv om den ligger indenfor fuldmagten.²

Har fuldmagtsgiveren bare meddelt fuldmagten til fuldmægtigen (§ 18), gjælder det samme,³ selv om tredjemand var i god tro.

1 Se § 39, § 20 og lov 21 juni 1985 nr. 83 § 2-22 (2), asl. § 6-33 og asal. § 6-33.

2 Jf. lov 21 juni 1985 nr. 80 § 2.

3 Jf. § 32 (3).

§ 12.¹ Vil fuldmagtsgiveren tilbakekalde en fuldmagt, som er omhandlet i §§ 13-16, har han, selv om han har underrettet fuldmægtigen om, at fuldmagten ikke længer skal gjælde, at foreta, hvad der i de nævnte paragrafer for hvert enkelt tilfælde er foreskrevet. Er flere av disse forskrifter anvendelige paa samme fuldmagt, blir de alle at iagtta.

Den tredjemand, overfor hvem en fuldmagt er tilbakekaldt paa den i § 13 omtalte maate, kan dog ikke gjøre gjældende, at den ogsaa skulde være kaldt tilbake paa anden maate.

1 Jf. tvl. § 3-6.

§ 13. Har fuldmagtsgiveren bragt fuldmagten til tredjemands kundskap gjennom en særskilt erklæring til ham, er den kaldt tilbake, naar en særskilt erklæring om, at den ikke længer skal gjælde, er kommet frem til tredjemand.¹

1 Jf. § 20.

§ 14. Har fuldmagtsgiveren kundgjort fuldmagten gjennom bladene eller paa anden maate, kaldes den tilbake ved en erklæring, som kundgjøres paa samme vis.¹

Lar dette sig ikke gjøre, kundgjøres erklæringen paa anden likesaa virksom maate. Fuldmagtsgiveren kan forlange, at den myndighet, som er nævnt i § 17, avgjør, hvad han maa foreta.

0 Endret ved lov 20 juni 2003 nr. 45 (ikr. 1 juli 2003 iflg. res. 20 juni 2003 nr. 712).

1 Jf. § 12 (2) og §§ 19 og 20.

§ 15. ¹ Fullmakt som omhandlet i § 10, 2det led, tilbakekaldes ved, at fullmægtigen fjernes fra stillingen.

1 Jf. §§ 13 og 19.

§ 16. Har fullmaktsgiveren gitt fullmægtigen ¹ skriftlig fullmakt, kaldes den tilbake ved, at den paa fullmaktsgiverens forlangende enten gives tilbake til ham eller tilintetgjøres. ²

Fullmægtigen pligter at gi fullmagten tilbake, naar fullmaktsgiveren forlanger det.

1 Jf. § 13.

2 Jf. § 19 og § 20.

§ 17. Gjør fullmaktsgiveren det sandsynlig, at det ikke er mulig at kalde en skriftlig fullmakt tilbake paa den maate, som er foreskrevet i § 16, eller at det ikke kan ske i rimelig tid, kan fullmagten paa fullmaktsgiverens begjæring erklæres magtesløs.

Begjæringen indgives til den myndighet som fører Foretaksregisteret. ¹ Finder denne myndighet, at begjæringen bør indvilges, utfærdiger den en erklæring om, at fullmagten skal være magtesløs, naar erklæringen har været indrykket i Brønnøysundregistrenes elektroniske kunngjøringspublikasjon og derefter en bestemt tid, høist fjorten dage, er gaat. Det kan i erklæringen bestemmes, at den ogsaa skal kundgjøres paa anden maate før indrykningen i den elektroniske kunngjøringspublikasjonen.

Negter registreringsmyndigheten at etterkomme begjæringen, kan fullmaktsgiveren forlange spørsmålet forelagt for vedkommende regjeringsdepartement.

0 Endret ved lover 9 mars 1962 nr. 1, 21 juni 1985 nr. 78 , 5 sep 2003 nr. 92 (ikr. 1 jan 2004 iflg. res. 5 sep 2003 nr. 1119).

1 Se lov 21 juni 1985 nr. 78 .

§ 18. ¹ Er fullmagten bare meddelt gjennom en erklæring fra fullmaktsgiveren til fullmægtigen, er den kaldt tilbake, naar en erklæring om, at fullmagten ikke skal gjælde lenger, er kommet frem til fullmægtigen.

1 Jf. § 11 (2).

§ 19. Er fullmagten kaldt tilbake eller erklært magtesløs, men har fullmaktsgiveren særlig grund til at tro, at fullmægtigen allikevel vil foreta en retshandel paa hans vegne overfor en bestemt tredjemand, som han maa anta ikke kjender til, at fullmagten ikke gjælder lenger, maa han saa vidt mulig gi ham meddelelse ¹ om det. Ellers blir retshandelen bindende for fullmaktsgiveren, hvis tredjemand var i god tro. ²

1 Se § 40.

2 Se § 39.

§ 20. Er fuldmagten ikke kaldt tilbake eller erklært magtesløs, men har fuldmagtsgiveren forbudt fuldmægtigen at bruke den, eller har han paa anden maate git tilkjende, at han ikke længer vil, at den skal gjælde, blir en retshandel, som fuldmægtigen foretar, ikke bindende for fuldmagtsgiveren, hvis tredjemand kjendte forholdet eller burde ha kjendt det. ¹

¹ Se § 39. – Jf. § 33.

§ 21. ¹ Dør fuldmagtsgiveren, gjælder fuldmagten allikevel, forsaavidt ikke særlige grunde viser, at den skal falde bort. En retshandel, som fuldmægtigen foretar i henhold til fuldmagten, blir i hvert fald bindende for fuldmagtsgiverens bo, hvis tredjemand ikke kjendte eller burde ha kjendt ² dødsfaldet og dets betydning for fuldmagten til at foreta retshandelen. Har fuldmagtsgiveren bare meddelt fuldmagten til fuldmægtigen (§ 18), kræves det dog, forat retshandelen skal være bindende, at heller ikke fuldmægtigen kjendte forholdet eller burde ha kjendt ² det, da han foretok retshandelen.

Fuldmagten ophører fra det tidspunkt, fuldmagtsgiverens dødsbo tages under offentlig skiftebehandling. ³

⁰ Endret ved lov 30 aug 2002 nr. 67 (ikr. 1 jan 2003 iflg. res. 30 aug 2002 nr. 938).

¹ Jf. lover 27 mai 1932 nr. 2 § 18 (3), og nr. 3 § 23 (3), 21 juni 1985 nr. 80 § 5 .

² Se § 39.

³ Se § 24. – Jf. lov 21 feb 1930 tredje del.

§ 22. Blir fuldmagtsgiveren gjort umyndig, ¹ faar en retshandel, som fuldmægtigen derefter foretar, ikke anden virkning, end om den umyndiggjorte selv hadde foretat den. ²

⁰ Endres ved lov 26 mars 2010 nr. 9 (ikr. fra den tid Kongen bestemmer).

¹ Jf. lov 28 nov 1898 .

² Jf. lov 22 apr 1927 nr. 3 §§ 2 , 34 til 36 og 46 ; lov 26 mars 2010 nr. 9 § 23 og § 24 (ikke ikr.). – Se § 24 .

§ 23. Kommer fullmaktsgiveren under konkurs, ¹ blir en rettshandel, som fullmektigen deretter foretar, ikke bindende for boet ² i større utstrekning enn om den var foretatt av fullmaktsgiveren selv. ³ Er rettshandelen foretatt i henhold til en fullmakt som nevnt i § 18, kan tredjemann likevel ikke gjøre rettshandelen gjeldende overfor boet, dersom fullmektigen kjente eller burde ha kjent til konkursen da han foretok den.

Reglene i første ledd gjelder tilsvarende når det er nedlagt rådighetsforbud overfor fullmaktsgiveren etter § 75 i lov om gjeldsforhandling og konkurs. ⁴

⁰ Endret ved lov 8 juni 1984 nr. 60 .

¹ Jf. kkl. annen del.

2 Jf. § 24.

3 Jf. kkl. § 100.

4 Lov 8 juni 1984 nr. 58.

§ 24. Selv om fullmaktsgiveren er gjort umyndig¹ eller hans bo som dødsbo² eller konkursbo³ er kommet under offentlig skiftebehandling, kan fullmektigen likevel i kraft av fullmakten foreta de rettshandler, som er nødvendige for å beskytte den umyndiggjorte eller boet mot tap, inntil vergen eller bestyrelsen kan vareta deres tarv.

0 Endret ved lover 8 juni 1984 nr. 60, 30 aug 2002 nr. 67 (ikr. 1 jan 2003 iflg. res. 30 aug 2002 nr. 938).

1 Jf. lov 28 nov 1898 og lov 22 apr 1927 nr. 3 § 1 og § 2; lov 26 mars 2010 nr. 9 § 20 (ikke ikr.).

2 Jf. lov 21 feb 1930.

3 Jf. kkl.

§ 25. Den, som optræder som fuldmægtig for en anden, indestaar for, at han har fornøden fullmakt. Godtgjør han ikke, at han det har, eller at retshandelen senere er blitt godkjendt eller av andre grunde er bindende for den, paa hvis vegne den er foretat, skal han erstatte den skade, tredjemand lider ved, at retshandelen ikke kan gjøres gjældende mot den oppgivne fuldmagtsgiver.¹

Denne regel kommer dog ikke til anvendelse, hvis tredjemand forstod eller burde ha forstaat,² at den, som har foretat retshandelen, ikke hadde fornøden fullmakt. Heller ikke kommer den til anvendelse, hvis den, som har foretat retshandelen, handlet i henhold til en fullmakt, som var ugyldig eller uvirksom av en grund, han var uvidende om, og som tredjemand heller ikke kunde regne paa, at han kjendte til.

1 Jf. lover 27 mai 1932 nr. 2 § 8, og nr. 3 § 11.

2 Se § 39.

§ 26.¹ Det, som i dette kapitel er bestemt om fullmakt til at foreta retshandler, faar tilsvarende anvendelse paa fullmakt til at optræde for fuldmagtsgiveren ved retshandler, som foretages overfor ham.

1 Jf. lov 19 juni 1992 nr. 56 § 24.

§ 27. Om tilbakekaldelse av prokura,¹ som er anmeldt til Foretaksregisteret gjelder lov om registrering av foretak² § 4-1 annet ledd og § 10-1 første ledd. Er tilbakekaldelsen registrert og kundgjort paa lovbefalt maate, behøver fuldmagtsgiveren ikke at kalde fullmagten tilbake ogsaa paa andet vis.

0 Endret ved lov 21 juni 1985 nr. 78.

1 Jf. lov 21 juni 1985 nr. 80.

2 Lov 21 juni 1985 nr. 78.

3dje kapitel. Om ugyldige viljeserklæringer.

§ 28. ¹ Er en viljeserklæring retsstridig fremtvunget ved vold mot person eller ved trusler, som fremkalder grundet frygt for nogens liv eller helbred, binder den ikke den, som har avgitt den.

Er det tredjemand, som har fremtvunget viljeserklæringen, og var den anden part i god tro, ² maa den tvungne, hvis han vil paaberope tvangen, gi ham meddelelse ³ om det uten ugrundet ophold, efterat tvangen er forbi. Ellers er han bundet ved erklæringen.

¹ Se lov 17 feb 1939 nr. 1 § 17 . – Jf. strl. 1902 § 267 ; strl. 2005 § 327 (ikke ikr.).

² Se § 39.

³ Se § 40.

§ 29. ¹ Er en viljeserklæring retsstridig fremkaldt ved anden tvang end den, som er nævnt i § 28, binder den ikke den, som har avgitt den, dersom den anden part enten selv har utøvet tvangen eller kjendte til eller burde ha kjendt til, ² at viljeserklæringen retsstridig var fremtvunget av en tredjemand.

¹ Se lov 17 feb 1939 nr. 1 § 15 . – Jf. strl. 1902 §§ 222 og 266 ; strl. 2005 §§ 251 , 263 og 330 (ikke ikr.).

² Se § 39.

§ 30. ¹ Er en viljeserklæring fremkaldt ved svik fra den anden part, binder den ikke den som har avgitt den. ² Det samme gjælder, hvis tredjemand har fremkaldt den ved svik, og den anden part kjendte eller burde ha kjendt ³ forholdet.

Har den anden part svikagtig git urigtige opplysninger om omstændigheter, som kan antages at ha hat betydning for viljeserklæringen, ⁴ eller har han svikagtig fortiet saadanne omstændigheter, ⁵ ansees han for at ha fremkaldt erklæringen derved, hvis ikke det motsatte godtgjøres.

¹ Jf. strl. 1902 § 270 , lover 17 feb 1939 nr. 1 § 15 og 16 juni 1989 nr. 69 § 4-2 , § 4-3 , § 4-4 , § 13-2 , § 13-3 og § 13-4 .

² Jf. § 33.

³ Se § 39.

⁴ Sml. f.eks. kjl. § 18 og forbrkjl. § 16 (1), c.

⁵ Sml. f.eks. forbrkjl. § 16 (1), b og lov 3 juli 1992 nr. 93 § 3-7 .

§ 31. ¹ Har nogen utnyttet en andens nødtilstand, letsind, forstandssvakhet, uerfarenhet eller det avhengighetsforhold, som denne staar i til ham, til at opnaa eller betinge fordele, som der ikke skal ydes vederlag for, eller som staar i aapenbart misforhold til vederlaget, blir den anden part ikke bundet ved sin viljeserklæring.

Det samme gjelder, hvis det er tredjemand, som har gjort sig skyldig i saadant forhold, og mottageren av viljeserklæringen kjendte eller burde ha kjendt² forholdet.

Fragaas retshandelen, er saavel den krænkede part som den anden pliktig at tilbakegi det av ham mottagne eller dettes værdi tillikemed -- hvor retshandelen angaar pengelaan -- lovlig rente fra mottagelsestiden.³ De samme regler kommer til anvendelse overfor den tredjemand, til hvem det mottagne er overdrat, og som kjendte eller burde kjendt² forholdet.

0 Endret ved lov 24 juni 1994 nr. 39 .

1 Jf. § 36, lov 17 feb 1939 nr. 1 § 15 . Jf. strl. 1902 §§ 295 og 296 og lov 11 juni 1993 nr. 66 § 2 samt el. § 65 og sjøl. § 443 .

2 Se § 39.

3 Jf. lov 17 des 1976 nr. 100 .

§ 32.¹ Den, der har avgitt en viljeserklæring, som ved feilskrift eller anden lignende feiltagelse fra hans side har faat et andet indhold end tilsigtet, er ikke bundet ved erklæringens indhold, hvis den, til hvem erklæringen er avgitt, indsaar eller burde indse,² at der forelaa en feiltagelse.

Er en viljeserklæring forvansket ved feiltelegrafering, blir den, som har avgitt den, ikke bundet ved erklæringen i den skikkelse, den er kommet frem.

Det samme gjelder, hvis en muntlig viljeserklæring, som sendes ved bud, blir bragt frem i forvansket skikkelse.

Er forvanskningen foranlediget ved skyld fra avsenderens side, pligter han at erstatte mottageren det ved feilen forvoldte tap.

Er avsenderen blit vitende om forvanskningen, og vil han paaberope den, skal han uten ugrundet opphold gi den anden part meddelelse³ om det. Gir han ikke slik meddelelse, gjelder erklæringen som den er kommet frem, hvis ikke den anden part kjendte eller burde ha kjendt² forvanskningen.

1 Se lov 17 feb 1939 nr. 1 § 15 .

2 Se § 39.

3 Se § 40.

§ 33.¹ Selv om en viljeserklæring ellers maatte ansees for gyldig, binder den ikke den, som har avgitt den, hvis det paa grund av omstændigheter, som forelaa, da den anden part fikk kundskap om erklæringen, og som det maa antages, at han kjendte til,² vilde stride mot redelighet eller god tro, om han gjorde erklæringen gjældende.

1 Jf. § 36, lov 17 feb 1939 nr. 1 § 15 .

2 Se § 39.

§ 34. Er en skriftlig viljeserklæring avgitt paa skrømt, og har mottageren overdrat ret efter den til en tredjemand, som var i god tro,¹ kan det ikke overfor ham gjøres gjældende, at erklæringen var skrømtet.

1 Se § 39.

§ 35. Er kvittering for et pengebeløp frakkommet fordringshaveren uten hans vilje, blir skyldneren allikevel fri, hvis han i god tro,¹ og etterat fordringen er forfalt, betaler pengene mot utlevering av kvitteringen.

¹ Se § 39.

§ 36.¹ En avtale kan helt eller delvis settes til side eller endres for så vidt det ville virke urimelig eller være i strid med god forretningsskikk å gjøre den gjeldende. Det samme gjelder ensidig bindende disposisjoner.

Ved avgjørelsen tas hensyn ikke bare til avtalens innhold, partenes stilling og forholdene ved avtalens inngåelse, men også til senere inntrådte forhold og omstendighetene for øvrig.

Reglene i første og annet ledd gjelder tilsvarende når det ville virke urimelig å gjøre gjeldende handelsbruk eller annen kontraktrettslig sedvane.

⁰ Endret ved lov 4 mars 1983 nr. 4 .

¹ Jf. el. § 46 og § 65 , lover 11 juni 1993 nr. 66 § 2 , sjøl. § 443 , 17 des 1976 nr. 100 § 4 bokstav a og § 4 a , asl. § 4-15 (4), § 4-17 (5), og § 4-26 (4), asal. § 4-15 (3), § 4-23 (2) og § 4-25 (4) og lov 4 juli 2003 nr. 83 § 10-11 (2). Jf. § 37 .

§ 37.¹ For vilkår som ikke er individuelt forhandlet, og som inngår i en avtale mellom en forbruker og en næringsdrivende, gjelder følgende:

1. Ved anvendelse av § 36 skal det tas hensyn til forhold som nevnt i § 36 annet ledd. Senere inntrådte forhold skal likevel ikke tillegges betydning til skade for forbrukeren med den virkning at et avtalevilkår som ellers ville anses som urimelig, blir ansett som rimelig.
2. Hvis ett eller flere avtalevilkår medfører en betydelig skjevhet til skade for forbrukeren i de rettigheter og plikter partene har etter avtalen, kan forbrukeren ved anvendelse av § 36 kreve at avtalen for øvrig skal være bindende for partene, dersom den kan bestå med uforandret innhold.
3. Ved tvil om tolkningen av et avtalevilkår, skal vilkåret tolkes til fordel for forbrukeren.
4. En næringsdrivende som hevder at et avtalevilkår er individuelt forhandlet, må godtgjøre dette.

Med forbruker² menes i denne bestemmelsen enhver fysisk person som ikke hovedsakelig handler som ledd i næringsvirksomhet.

Inneholder en avtale som har nær tilknytning til EØS-landenes territorium, en bestemmelse om at lovgivningen i et land utenfor dette området skal anvendes på avtalen, gjelder bestemmelsen ikke for spørsmål om urimelige avtalevilkår mellom en forbruker og en næringsdrivende, hvis forbrukeren ved dette får en dårligere beskyttelse mot slike vilkår.

⁰ Opphevet ved lov 4 mars 1983 nr. 4 , tilføyd igjen (med nytt innhold) ved lov 6 jan 1995 nr. 1 (i.kr. 1 jan 1995 med virkning for avtaler inngått etter ikrafttredelsen).

¹ Jf. EØS-avtalen vedlegg XIX nr. 7a (dir 93/13) .

² Jf. forbrkj. § 1 (3).

§ 38.¹ Har nogen gaat ind paa, at han av konkurranseshensyn ikke skal ta plads i eller drive forretning eller virksomhet av en viss art, binder vedtagelsen ham ikke, forsaavidt den urimelig indskrænker hans adgang til erhverv eller maa anses for at strække sig længer end paakrævet for at verne mot konkurranse. Ved avgjørelsen av, om vedtagelsen urimelig indskrænker den forpligtedes adgang til erhverv, skal hensyn tages ogsaa til den betydning, det har for den anden part, at avtalen opretholdes.

Er avtalen indgaat mellem indehaveren av en bedrift og nogen, som er ansat i bedriften som lærling, kontorist, betjent, arbeider eller i lignende underordnet stilling og gjælder den en viss tid, efterat ansættelsen er ophørt, er forpligtelsen ikke bindende for den underordnede. Er ansættelsen av den art, at den gir den ansatte indblik i indehaverens kundekreds eller forretningshemmeligheter,² og han derhos kunde benytte dette indblik til i betydelig grad at skade indehaveren, skal forpligtelsen dog være bindende for den underordnede, forsaavidt ikke dette i urimelig grad vil vanskeliggjøre hans adgang til erhverv eller strækker sig længer end paakrævet for at verne mot konkurranse.

Har nogen, som er ansat i anden stilling i en bedrift, paatat sig slik forpligtelse, gjælder den ikke, hvis indehaveren siger ham op, uten at han har git rimelig grund til det, eller hvis han selv fratræder, og indehaveren har git ham rimelig grund til det ved at undlate at opfylde sine forpligtelser.

0 Endret ved lov 4 mars 1983 nr. 4 .

1 Jf. strl. 1902 § 294 nr. 2; strl. 2005 § 207 (ikke ikr.). – Jf. lov 10 des 2004 nr. 76 § 27 .

2 Jf. lover 9 jan 2009 nr. 2 § 28 og 10 juni 1988 nr. 40 § 3-14 .

4de kapitel. Slutningsbestemmelser.

§ 39. Naar efter denne lov¹ en viljeserklærings forbindende kraft er betinget av, at den anden part ikke kjendte eller burde ha kjendt et bestemt forhold eller forøvrig var i god tro, kommer det an paa det tidspunkt, da viljeserklæringen kom til hans kundskap. Dog kan, hvis særlige grunde tilsiger det, hensyn tages til, at han efter dette tidspunkt, men før han endnu har indrettet sig efter viljeserklæringen, har faat eller burde ha faat kjendskap til forholdet.

1 Se §§ 11, 19, 20, 21, 25, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 og 35.

§ 40.¹ Naar nogen, som efter denne lov² skal «gi meddelelse», har indlevert meddelelsen til befordring med telegraf eller post eller avsendt den paa anden forsvarlig maate, gaar det ikke ut over ham, om meddelelsen forsinkes eller ikke kommer frem.

1 Jf. lov 30 juni 1916 nr. 1 § 3 , kjl. § 82 , 16 juni 1989 nr. 63 § 4 , 3 juli 1992 nr. 93 § 2-8 , 13 juni 1997 nr. 43 § 5 , 26 mars 1999 nr. 17 § 1-5 og 21 des 2000 nr. 105 § 13 .

2 Se §§ 4, 6, 9, 19, 28 og 32.

§ 41. Denne lov gjelder bare paa formuerettens omraade.

Ved denne lov ophæves — — —

Sist oppdatert 12. februar 2013